

[Justitsministeren.]

haveren, brydes af en regel i konventionen om, at der fortsat kan ifaldes erstatningsansvar efter visse internationale overenskomster om skade i transportforhold. Denne regel har vanskeliggjort transport af nukleart materiale med skib. Konventionen om civilretligt ansvar ved søtransport af nukleart materiale blev indgået for at råde bod på dette forhold. Konventionen er indtil nu kun ratificeret af Frankrig.

Pariskonventionen omfatter ikke ulykker, der forårsages af nukleare skibe. Ansvar for benyttelse af sådanne skibe er reguleret i atomskibskonventionen af 1962. Konventionens bestemmelser svarer på de fleste punkter til de tilsvarende regler i Paris-konventionen. Konventionen træder i kraft, når mindst 2 lande, hvoraf det ene har givet tilladelse til drift af et nukleart skib, har ratificeret den. Indtil nu er den kun ratificeret af Portugal, men så vidt vides er også Vesttyskland, der driver et nukleart skib, interesseret i at ratificere konventionen. Der har i længere tid været ført forhandlinger mellem Danmark og Vesttyskland om det tyske atomskibs besejling af dansk territorialfarvand. Ratificerer Vesttyskland konventionen, vil det muligvis være mest hensigtsmæssigt, at den også ratificeres af Danmark, således at ansvaret afgøres efter konventionens regler.

Idet jeg i øvrigt vedrørende lovforslagets og konventionernes enkelte bestemmelser kan henvise til forslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 33) findes i tillæg A. sp. 449, fremsættelsen i tidenden sp. 291).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af sammenlægning af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner.

(Lovforslaget (nr. 26) findes i tillæg A. sp. 447, fremsættelsen i tidenden sp. 154).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Egon Jensen (S):

Man kan nok undre sig over, at Ledøje-Smørum skal være den eneste kommune i landet, hvor der stilles forslag om en ophævelse af sammenlægningen med en anden kommune, nemlig Ballerup-Måløv.

Kommunalreformkommissionen, som folketetinget selv har vedtaget nedsat, har med 10 stemmer mod 2 indstillet til ministeren, at denne sammenlægning skete. Jeg fulgte som indenrigsminister denne indstilling, idet jeg fandt den sagligt rigtig.

Det nu fremsatte lovforslag åbner en række perspektiver for de mange sammenlagte kommuner rundt i landet, hvor ca. 1.300 kommuner blev til 277. Med hvilken ret vil man kunne nægte ønsker om en ny deling fra gamle kommuner, som var langt mere bæredygtige end den omtalte kommune? Der var ikke samme aktion, da f. eks. Nørresundby pr. 1. april 1970 blev sammenlagt med Ålborg, eller ved andre kommuners sammenlægning, som jeg i øvrigt også fandt var rigtig, men der var ingen aktion dengang.

Kommunalreformkommissionen havde et foreløbigt og et endeligt forslag til kommuneinddelingen i Københavns amts område, som blev holdt uden for den store kommunalreform pr. 1. april 1970, men i begge forslag fastholdt man, at Ledøje-Smørum burde sammenlægges med Ballerup.

I denne kommission sad den nuværende indenrigsminister, og samme minister stemte for indstillingen. Nu er det tidligere